

Menighetsblad for Feda, Kvinesdal og Fjotland

Nr. 4 september 2016—57 årgang

Familiefestivalen «Heilt på jordet» samlet mye folk også i sommer. Gjengen som står bak gjør en fantastisk jobb! I år var det for første gang dåp i teltet på Slimestad, da Emilie Skregelid ble døpt inn i Guds familie.

Mange hus—ett folk

fra prestens penn

Det bygges! Utvidelsen ved Menighetssenteret er fullført i desember. Kirken i Dalen starter utvidelse av kirkebygget sitt neste år. Kvinesdal Bedehus ligger i startgropa for nytt bedehus på Øvre Egeland. Mange spør: **Trenger vi så mange hus?** Kunne vi ikke ha samarbeidet om et stort fellesbygg?

Samarbeid er et viktig stikkord! Historien forteller at det slett ikke alltid har vært slik. Kristne mennesker har mange ganger latt mistenksomhet styre de valg som er gjort, og det har blitt tegnet fiendebilder av «de andre.» Jeg er glad for at situasjonen er en annen i dag. Hver høst er det **fellesmøter**, der menighetsråd, bedehus og Kirken i Dalen inviterer til felles samlinger. Ved sommerstevnet i Sarons Dal deltar biskoper og kirkeledere fra folkekirken. Samlingene i «Vi over 60» er fellesarbeid - og i januar «bytter vi prekestol» hvert år.

Samtidig er det **store spenninger i kirkebildet**. Samtidig som mange går både i kirke og bedehus, så har mange bedehus rundt i landet dannet egne forsamlinger. Drøftingene rundt samlingsformer har gjort at mange kan kjenne seg fremmed i sin egen menighet. Men

burde vi likevel ikke kunne samles under et felles tak?

Selvsagt kunne vi brukt samme hus, selv om vi ser ulikt på mange spørsmål. Huset på Fedå er et eksempel på det - et felles løft for kirke og bedehus. Og selv om Menighetssenteret i Kvinesdal er eid av Menighetsrådet, så er det åpent for bruk av andre arbeidslag i Guds folk. Vi skal **møte hverandre med raushet** og følge opp Paulus sitt råd til menigheten i Filippi: «Alt som er sant og edelt, rett og rent, alt som er verd å elske og akte, alt som er til glede og alt som fortjener ros, legg vinn på det!» (Fil 4,8)

Likevel kan det være tjenlig å ha flere bygg. Det medfører at flere får ansvar og oppgaver. Det blir rom til flere aktiviteter til samme tid. Det gir rom til vokster og utvikling, og ulike mennesker vil finne seg til rette i fellesskap med ulik profil. Da konkurrerer vi ikke med hverandre, men utfyller og ber for hverandre.

Barna i en familie flytter ut av foreldrehjemmet og bygger hvert sitt hus. Det innebærer ikke at de er uvenner, men det gir hver enkelt rom til å utvikle seg med sin egenart. Slik vil ulike typer mennesker finne seg til rette i

ulike menigheter.

Derfor: La oss se på den store byggeaktiviteten på kristenfronten i Kvinesdal som en ressurs og ikke som et problem. Da kan vi gjerne samles i ulike hus. **Men Gud har bare ett folk.** Vi må løfte fram den enheten som binder sammen. Som søsken kan vi da besøke hverandre i visshet om at vi tilhører samme familie. Da kan vi også fryde oss over alt godt arbeid som skjer i de «andre» husa.

Mange hus – men ett folk! Det er overskriften over alt som skjer på byggefronten i menighetene våre.

Leiv Gunnar Skjefvåm

Den eldste dåpskjolen i Kvinesdal

Av Leiv Gunnar Skiftun

Hvem har bygda sin eldste dåpskjole? Det var spørsmålet som Treklang stilte til sine lesere. Ved en temakveld på Menighetssenteret i vår ble de eldste dåpskjolene utstilt. Eldst av alle var en dåpskjole på Feda, laget i New York 1889.

Familien Eftestøl eier en kjole laget i 1901, mens Marry Solås og Marit Haugland disponerer dåpskjoler fra 1911. Nilsen-familien har en dåpskjole fra 1912, sydd til Nicolay Nilsen sin dåp 23.10.1912.

Irma Berge på Feda er den som kjenner dåpskjolens historie best. Hun forteller at den har en veldig spesiell historie: Den ble sydd for hånd av Ida Mejlænder, og **skulle stilles ut på verdensutstillingen i New York 1889**, men på grunn av en liten feil i heklemønsteret (som er umulig å oppdage) ble den likevel ikke godtatt til utstillingen. Ida og Georg Mejlænder giftet seg i Brooklyn 1889, og deres førstefødte, Katrine Bernhardine, ble døpt i kjolen i 1890. Et par år senere flyttet de tilbake til Norge. Etter noen år på Hidra kom de i 1899 til Sagefossen, der Georg fikk jobb på kraftstasjonen.

Dåpskjolen fulgte med når de flyttet. I tillegg til alle Ida sine barn ble døpt i den kjolen ble den utlånt til alle som trengte en dåpskjole. Irma forteller

at trolig er **over hundre barn** blitt døpt i den kjolen. I dag er det Irma sin niese, Britt Jansson, som tar vare på kjolen. Den er fortsatt i veldig god stand. Sist den var i bruk var da Ida sitt tipp-tipp-oldebarn, Anna Eskeland, som ble døpt i den i 2014.

I mange familier er dåpskjolene dyrebare klenodier som blir tatt godt vare på. Det er flott når slekt etter slekt kan bruke de samme dåpskjolene. Marit Haugland har også et **dåpsteppe** vevd av hennes oldemor i siste halvdel av 1800-tallet.

Mange har spurt: **Hvorfor er dåpskjolen lang?** Svaret er det samme som grunnen til at mange kjøper sko som er litt for store: **De skal ha noe å vokse i.** Hele livet kan vi vokse i den gaven som Gud gir oss i dåpen. I undring og åpenhet kan vi etter hvert oppdage mer av dåpens rikdom. Dermed peker dåpskjolen på en stillferdig måte på det som skal følge etter dåpsdagen: Trosopplæring.

Dåpskjolens hvite farge understreker at Gud i dåpen vil rense oss og gjøre oss til sine barn. Gjennom dåpen blir vi disipler, får tilgivelse for synd og får Den hellige Ånd som gave.

Utfordringen for en kirke som doper barn er å følge opp alle med undervisning. Det er å følge opp Jesu ord i dåpsbefalingen: «Gå ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere doper dem

Irma Berge viser fram den eldste dåpskjolen i Kvinesdal.

til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn, og lærer dem å holde alt som jeg har befalt dere.» For at menigheten skal makte å følge opp alle de dømte i bygda trenger vi samarbeid med foreldrene. Vi er glade for alle som følger opp dåpen ved kveldsbønn og ved å følge barna til samlinger i menigheten.

Sommerinnsamlingen

I sommer delte Menighetssenteret ut giroer i alle postkasser og bad om folkets støtte til utbyggingen ved senteret. Det er til nå kommet inn kr. 196.500. Styret ved senteret vil si **takk til alle som har støttet utbyggingen**. Gaver kan fortsatt gis til **menighetssenterets konto 3080.30.42426**. Gaver over 500 vil medføre skattefradrag.

Basar på Menighets-senteret

Fredag 21.oktober inviterer Menighets-senteret til basar. Denne kalles gjerne «**Martha og Maria-basaren**» etter Martha Røyland og Marie Olsen som dro i gang den første basaren.

Kirkens Landsfond

Utbyggingen ved Menighetssenteret fikk 30.000 i støtte fra Kirkens Landsfond. Fondet består av ubrukt lønn fra krigens dager, da mange prester la ned sine embeter i protest mot nazi-myndighetene.

Bibeltime 29. september

Paul Daasvand vil ha bibeltime på Menighetssenteret i Kvinesdal torsdag 29.september kl. 19.00. Det blir kveldsmat etter bibeltimen.

Kvinesdal Bedehus

I mange år har det blitt arbeidet med planer om nytt bedehus på Liknes. Etter å ha vurdert flere tomtealternativ har en ønsket å plassere bygget på Øvre Egeland. Nå har arkeologer foretatt prøveutgraving på tomte. De gjorde ingen funn, og prosjektet kan gå videre. Viktig er også at de har interesserte kjøpere både til bedehuset i Fjotlandsgata og nabohuset, som også er eid av bedehuset.

Bilførerkurs

Statens Vegvesen ved Lars Versland vil holde kurs for **bilførere 65+** på Menighetssenteret. Kurset vil holdes over hele landet, og har som mål å styrke innsikt og kompetanse for eldre bilførere. Samlingene blir 15. og 17.november kl 11-14.40. Påmelding på telefon 815 35 080. Mer info på www.vegvesen.no/65pluss.

Sauesjå

Også ved årets sauesjå blir det matsalg på senteret og loppemarked utenfor. På grunn av byggarbeidene blir loppemarkedet i år på framsida av senteret.

Konsert

Vest-Agder kammerkor vil ha konsert i Kvinesdal kirke søndag 16.oktober. Flest mulig bør nytte anledningen til en kveld med høy kvalitet.

Medlemsstatus på nett

Hvis du vil sjekke om du står oppført i medlemsregister til Den norske kirke, kan du nå logge deg inn gjennom id-porten på www.kirken.no/medlem. Du kan foreta inn- og utmelding og få ut attester. Det blir samtidig sendt melding til det aktuelle soknet om inn/utmeldinger som er gjort gjennom id-porten.

Dette er et supplement til andre måter å melde seg inn i eller ut av kirken. Du kan fremdeles gjøre det på Kirkekontoret,

Nye konfirmanter

Når Treklang går i trykken har nytt konfirmantår nettopp startet. I Kvinesdal sokn vil 57 unge delta i konfirmantkurset, i Feda sokn blir det seks konfirmanter denne vinteren, mens det i Fjotland blir sju. Konfirmantprest for Kvinesdal og Feda blir Sverre Lied, mens Leiv Gunnar Skiftun leder konfirmantkurset i Fjotland. Liste over de nye konfirmantene kommer i neste Treklang.

Sang- og musikkmøter

Øystein Opsahl hadde en stødig hånd med sang- og musikkmøtene i Kvinesdal en torsdag i måneden. Er det noen som kunne tenke seg å gå inn å ta et ansvar for disse møtene. Sangere og musikere må skaffes, og det hele organiseres. Inger Olsen og Tove Marit Opsahl har påtatt ansvaret for det praktiske.

En sang jeg er glad

Denne gangen ved Mari-Ann Nilsen

Da jeg ble spurt om jeg kunne skrive til Treklang, så var det ikke vanskelig å vite hvilken sang jeg skulle velge som «min» sang. Den er riktignok på engelsk, men jeg regner med at de fleste klarer å forstå teksten allikevel.

Jeg har sunget i gospelkoret Shimmer noen år, og dette var en av de sangene vi hadde de første årene i koret. På denne tida hadde jeg det tøft med sykdom i familien. Da kom tårene hver gang jeg sang eller hørte denne sangen. Senere, når ting har vært tøft og vanskelig, så har denne sangen kommet tilbake til meg. Vi trenger ikke å bekymre oss for morgendagen, står det i Bibelen, og det synger vi om i denne sangen også. Vi har en venn, som heter Jesus, og han vil tørke bort tårene våre.

I koret synger vi «Jeg vet at jeg kan klare dette, samme hva som skjer med meg, så er livet mitt i Hans hender. Når jeg har Jesus med meg, så klarer jeg å takle det som ligger foran meg, fordi mitt liv er i Hans hender.

Og i andre verset står det om at når vi føler oss alene, når vi føler oss ensomme og livet er vanskelig, så må vi også huske på at vi har en venn, som heter Jesus, som vil tørke bort tårene våre og hjelpe oss gjennom livet.

My life is in your hands!
(Kirk Franklin)

**You don't have to worry
And don't you be afraid
Joy comes in the morning
Troubles they don't last al-
ways**

**For there's a friend in Jesus
Who will wipe your tears
away**

**And if your heart is broken
Just lift your hands and say**

**Oh
I know that I can make it
I know that I can stand
No matter what may come my
way
My life is in your hands**

**With Jesus I can take it
With Him I know I can stand
No matter what may come my way
My life is in your hands**

**So when your tests and trials
They seem to get you down
And all your friends and loved ones
Are nowhere to be found
Remember there's a friend in Jesus
Who will wipe your tears away
And if your heart is broken
Just lift your hands and say**

**Oh
I know that I can make it
I know that I can stand.....**

Jeg oppfordrer dere til å gå inn på nettet og høre på denne sangen. Den har i alle fall blitt en sang som jeg er veldig glad i.

Mari-Ann Nilsen

Min tro: Denne gangen

ved Torbjørg Liavåg Eikeland

Troen er en gave. står det i Bibelen. Enkelte klarer å ta imot den og andre ikke. Den blir formet etter oppvekst, miljø og ikke minst erfaringer. Tro kan være vanskelig for mange, så derfor er ærlighet og raushet så viktig! Det som er «rett tro» for enkelte, kan være feil for andre. Det er sunt å undre seg, være kritisk og stille spørsmål, slik barn ofte gjør. Å tro er ikke å vite, være skråsikker og å ha rett. Vi er alle underveis, og vi må følge vårt eget hjerte. Jeg skal fortelle om min tro, som både har vært humpete, kronglete og langt fra lett. For at du skal forstå, må jeg være ærlig og fortelle litt om livet mitt først.

Jeg vokste opp med tre brødre på Møre, der mamma var rektor og politisk aktiv og pappa var bedriftsleder. I tillegg hadde vi en stor gård. Pappa var verdens beste, men dessverre periode-alkoholiker. Hele familien levde i konstant angst og utrygghet. Man må, som med alt annet, gå i de samme skoene for å forstå. Ingenting skulle prates om selv om alle visste, og vi levde i taushet mens mamma prøvde å holde fasaden og familien sammen. Foreldrene mine jobbet mye, og jeg tenkte alltid at når jeg får barn, skal jeg bli hjemme-værende og til stede.

Vi gikk nokså jevnlig i kirke, bedehus og søndagsskole, men tro var aldri noe tema hjemme. Jeg hadde derfor aldri noe personlig forhold til det, men jeg

husker at jeg ba mye. Bestemor bodde i samme hus, og jeg husker at hun også ba mye i det stille mens hun satt i gyngestolen sin. Mens mamma spilte piano, sang de ofte salmer sammen. **Det kristne miljøet opplevdes som veldig klikkete og som en slags «øvre klasse».** Det var de og oss. De virket alltid trygge, tilfredse og smilende i sin gjeng. Jeg hadde en følelse at de alltid gikk med hodet høyt hevet over oss andre «syndere», med en god porsjon frelsesvisshet limt utenpå. Jeg husker også at vi aldri gikk til nattverd fordi vi ikke følte oss verdige nok. Pappa spesielt følte mye på dette.

Hjemme ble ting bare verre, og det endte med at pappa tok livet sitt. Jeg husker stillheten etterpå fra alt og alle. Minstebroren min ble alvorlig psykisk syk, jeg slet og det skjedde mange ting. Jeg sluttet å be, men troen på at det fantes et liv etter døden og at vi en dag skal møtes igjen, mistet jeg aldri håpet på. Dette var nok for meg, og jeg følte ikke at jeg måtte prestere noe for å komme til himmelen. Synd tenkte jeg aldri på, men prøvde mitt beste på å være snill og grei. Tomheten fulgte meg og jeg var veldig søkende og prøvde ut det meste.

Etter å ha fløyet verden rundt, bokstavelig talt, flyttet jeg med verdens beste mann og barn til Feda. Der traff jeg mange hyggelige folk og noen var «personlig kristne». Dette var nytt for meg og jeg begynte å bli nysgjerrig og

begynte å gå i kirka. **På en gudstjeneste sådde presten Tor Spilling noen frø der han snakket om Gud som en kjærlig far som står klar med utstrakte hender.** Jeg husker hvordan dette rørte meg kraftig og jeg begynte å gråte.

Enden på visa var at jeg ikke lenge etter ble **«herlig frelst»** på et møte i Sarons Dal. Etter dette møtet fikk jeg en lang samtale med Maria som ba for meg. Det gikk hull på byllen og vi fikk pratet lenge sammen om ting jeg hadde gått og båret på i mange år. «Tomheten» ble erstattet med en enorm kjærlighet og glede. Jeg var i lykkerus og kjempeglad i Jesus og følte at jeg hadde kommet hjem! Alt var så enkelt! Dette MÅTTE jeg gi videre og jeg fikk en veldig «nød» for andre.

Jeg begynte i bibelgruppe, diverse menighetsarbeid, dugnader, møtevirksomhet og var kjempeaktiv. I tillegg leste

jeg mye i Bibelen og i kristen litteratur og ba masse. Det var godt å være i et fellesskap, dele sorger og gleder og kjenne tilhørighet. Alt var nytt og spennende. Mange vil nok si at jeg mistet bakkekontakten og ble veldig karismatisk. Det var en herlig rus.

Jeg ble etter hvert veldig sliten som superenergisk gladkristen der jeg hele tiden følte at jeg måtte klatre for å komme nærmere Gud, ha frelsesvisshet, holde meg brennende, be mer, lese mer, være stille for å høre stemmen Hans, få bønnesvar, vite hva som var den «riktige» veien å gå, følge «reglene» og ikke minst ta del i det kristne fellesskapet. Hvis jeg ikke var aktiv ble jeg heller ikke helt regna med. Jeg begynte å sammenligne meg med andre, fikk prestasjonsangst og dårlig «mestringsfølelse».

Det hele ble et dobbeltliv, og mange ting harmonerte ikke med hvordan det stod til i hverdagen. Hjemme hadde jeg tre små barn, nok av utfordringer, en mann som var mye borte pga. jobb og ingen familie i nærheten. Jeg ba mye, men «svarene» og nærheten fra Gud uteble. Jeg fikk heller ikke tid til venner som stod utenfor det kristne fellesskapet og andre som jeg hadde lyst å være mer sammen med. Jeg kjente at alt ble feil. Var det riktig å bruke så mye tid på å frelse meg selv, for var jeg ikke frelst nok? Dette var ikke Torbjørg og det var ikke slik jeg ønsket å være. Jeg sprang alle veier for å gjøre Gud og alle andre til lags og var ikke «hjemmeværende og tilstede» for min egen familie lenger.

Jeg begynte å stille kritiske spørsmål og fikk etter hvert problemer med å

være sau i flokken. Jeg reagerte på ting som «stod skrevet», ble sagt og gjort i Jesu navn og følte at mye ikke var ekte. Mange ting som jeg ønsket å prate om, passet liksom ikke inn og ble feiet under teppet, eller det ble stille. Jeg ble nok oppfattet som vanskelig og ikke «mild og god» slik en som er fylt med Den hellige ånd skal være. Jeg følte meg mer og mer utenfor og alene og visste ikke hvor jeg skulle gå for å bli forstått, selv om jeg prøvde mange ganger. Tusen tanker kvernet i hodet mitt. «Den smale vei» begynte å bli altfor komplisert, og jeg følte at jeg var et mye bedre menneske før jeg ble «frelst».

Til slutt bestemte jeg meg for å forlate miljøet. Denne «skilsmissen» har vært og er fortsatt noe av det tøffeste og såreste jeg har opplevd i livet. Jeg trodde aldri det skulle ende slik! Igjen ble det veldig stille og jeg ble bitter. «Du kan lukke øynene til ting du ikke har lyst til å se, men du kan ikke lukke hjertet ditt til ting du ikke vil føle». Jeg har brukt årevis på å klare å fordøye dette.

Om hva tror jeg på i dag? For meg er det umulig å ikke tro når jeg ser på dette fantastiske skaperverket og hele

universet! Bare se opp mot stjernehimmelen og det enorme verdensrommet. Jeg er overbevist om at det står en Skaper bak alt dette. Jeg tenker at hvis det ikke er noe mer enn dette livet, er alt meningsløst. Spesielt for alle de som opplever livet her på jorden som et helvete med lidelser, sult og krig!

Jeg tror på et stort «troens rom». En kirke med stor takhøyde og inkludering, uten standard svar, etablerte sannheter og flotte ord. «I min Fars hus er det mange rom». Det er ikke vår oppgave å lage regler og fortelle andre hvordan de skal tro, tenke og føle. Mange mener at hvis vi ikke har grenser og regler, så blir alt grenseløst. Alle mennesker er født med en indre moral, ikke som roboter, og med friheten til å velge mellom det gode og det vonde. Vi må godta oss selv og andre som ufullkomne skapninger. Vi er skapt av Gud som vanlige mennesker alle som en, og ikke som rare overåndelige og perfekte skapninger.

Jeg tror på en enkel barnetro der vi ikke skal gjøre troen så komplisert. Troen må aldri bli en byrde. Størst av alt er kjærligheten. Det er enkelt å like de som liker meg og har de samme meningene og verdiene. «Om jeg har tro som kan flytte fjell, kjenner alle Guds hemmeligheter og eier all kunnskap, så gagnar det meg ikke hvis jeg ikke har kjærlighet».

Tor Spilling hadde rett da han sådde de første frøene der han snakket om Gud som en kjærlig far som står klar med utstrakte hender.

Dette er min tro.

For hele mennesket

Av Lene Lovise Holgersen

Diakoni er den praktiske siden ved troen. Det er å tjene våre medmennesker. Diakoni er ikke bare å si fine ord, det er handling!

Da jeg fortalte kollegaer på den forrige jobben min at jeg skulle bli diakon, ble jeg møtt med mange tomme blikk. Det er ikke alle som vet hva en diakon er eller hva en diakon jobber med. Jeg visste det nesten ikke selv inntil for noen år siden da jeg bestemte meg for å ta en master i diakoni.

Ordet diakoni er helt gresk og betyr «tjener». Tanken er at man som diakon står til tjeneste for andre. Det er i Det nye testamentet vi finner begrepet brukt slik det forstås i dag. Allerede på aposteltiden ble noen personer utvalgt til å ha et spesielt ansvar og omsorg for de fattige enkene i menigheten.

Opp igjennom historien har fokuset på hva diakoni er skiftet. Men forståelsen om at det handler om mennesker og at det handler om kjærlighet i praksis er den samme, selv om oppgavene har endret seg noe.

På midten av 1800-tallet var det store vekkelser i Norge og kristne fikk **en økt bevissthet for at de hadde et samfunnsansvar** i møte med all nøden rundt seg. Det ble opprettet kristne barnehjem, sykehjem og sykehus samt star-

Her er en god gjeng samlet til lek utenfor Huset på Feda på «Daghøgskolen for asylsøkere» som ble arrangert fem ganger i mai/juni. Foto: Johannes Hamre

tet diakonisse- og sykepleierutdannelse. I tillegg ble det opprettet fattigkasser for å hjelpe de fattige. I norsk etterkrigstid har velferdsstaten overtatt mange av disse oppgavene, og diakonien har i større grad blitt knyttet opp til menighetsliv.

Ved revisjonen av Den norske kirkes Plan for diakoni i 2007 ble diakoni definert slik: **”Diakoni er kirkenes omsorgstjeneste.** Den er evangeliet i handling og uttrykkes gjennom neste-kjærlighet, inkluderende fellesskap, vern om skaperverket og kamp for rettferdighet.”

Som diakon er jeg leder av menighetenes omsorgsarbeid, men helt avhengig av et godt samarbeid med andre ansatte og ikke minst alle de frivillige.

Stillingen dekker alle de tre menighetene våre, Kvinesdal, Feda og Fjotland. Jeg har nå vært her i tre år og oppgavene som diakon er mange og varierte. Det er alt fra å være med på mandagsfrokostene på Menighetssenteret, konfirmant- og ungdomsarbeid, holde andakter på de tre omsorgssentrene, arrangere Tro og Lys samlinger (som er en gruppe for psykisk utviklingshemmede), oppfølging av pårø-

rende, samtale- og besøkstjeneste, medliturg ved enkelte gudstjenester, oppfølging av diakoniutvalg og frivillige osv. I tillegg er jeg med i kommunens Krise-team og Fairtradeteam, samt sitter som teamleder av Level Kvinesdal som er et samlivskurstiltak i Agder. Fra høsten av skal jeg også være med som Alpha-kurs leder på Feda. Men diakoni er så mye mer enn hva jeg kan rekke over og det er noe som bør berøre alle sider av det kirkelige arbeidet. Og både kirkevertfunksjonen, kirkekaffe og torsdags/lørdagscafe samt andre sosiale arrangement som «Vi over 60» eller Babysang er god diakoni.

Jeg er glad i jobben min og glad i å være sammen med mennesker både i menighetene og i bygda. Slagordet for Kvinesdal menighet er «For hele mennesket». Det gjenspeiler tanken bak diakonien. Som mennesker er vi ulike og mangesidige. Vi er hele mennesker som skal få komme til kirken med hele oss. Ønsket er at de aktivitetene kirken driver skal gjenspeile nestekjærlighet og fellesskap, der alle kan kjenne på tilhørighet og der tro og liv kan knyttes sammen.

Til slutt vil jeg hilse med en oppfordring fra Bibelen om å ikke bare si fine ord, men virkelig gjøre noe til det beste for de menneskene vi har rundt oss. Det kan vi alle være med på!

Mine barn, la oss elske, ikke med tomme ord, men i gjerning og sannhet,
1 Joh 3,18

Diakonipris til Inger og Kåre Hansen

Årets diakonipris ble delt ut i Feda kirke den 5.juni. Mottagere var Inger og Kåre Hansen.

De har i en årrekke vist omsorg for sine medmennesker og bidratt til gode, sosiale, kristne fellesskap. Mye av deres engasjement og aktivitet var knyttet til det gamle bedehuset. Paret har vært involvert i ungdomsarbeid, eldrearbeid, misjon, basarer osv. De var også lenge ledere av Musikklaget. På 80-90-tallet samlet de hver 14.dag en god ungdomsgjeng hjemme i sin egen stue hvor Inger bakte 50 skoleboller. – Dette var veldig moro, sier Inger og forteller at hun fortsatt har god kontakt med mange av de som pleide å komme. Hun forteller videre at drivkraften bak arbeidet hele tiden har vært at flere måtte få komme til tro på Jesus. Kåre gikk bort tidligere i sommer etter lengre tids sykdom. Da de fikk prisen var han syk, men ifølge Inger

Inger Hansen forteller at Kåre var veldig glad i å fiske, her holder hun et bilde av mannen samt årets diakonipris.

ble han veldig glad og satte pris på å få den. - Men det er så mange i bygda som hadde vært like velfortjente prisvinnere, understreker hun med et smil. Neste år er det Kvinesdal menighet sin tur til å dele ut diakoniprisen.

Lene Lovise Holgersen

Nye kirketjenere i Fjotland og Feda

1. september fikk vi nye kirketjenere i Fjotland og Feda. **Asbjørn Grøtteland** er på plass i Feda kirke. Han har tidligere vært kirketjener og kirkegårdsarbeider i Kvinesdal kirke. Vi er glade for å ha Asbjørn tilbake i arbeidsfellesskapet. Han hadde sin første gudstjeneste søndag 4. september, samme dag som **Sverre Elgvin Lied** ble innsatt som sokneprest. **Sissel Gysland** har vikariert i stillingen

det siste året. I Fjotland kyrkje overtar **Solfrid Terese Rafoss** jobben etter **Rahela Daschevici**. Sistnevnte flyttet tilbake til Romania sammen med sin familie i sommer. Kirketjenere er ansvarlig for kirkebygget og skal se til at alt er på plass til gudstjenester og andre arrangement i kirken. Vi håper menighetene vil ta godt imot våre to nye medarbeidere.

Sverre Lied

Jeg gleder meg

Av Leiv Gunnar Skiftun

Den nye soknepresten i Feda og Fjotland, Sverre Lied, møtte menighetene ved gudstjenester 4. og 11. september. Til Treklang sier han: «Jeg gleder meg til å jobbe som prest i menigheter hvor frivilligheten står sterkt. Det har vært gøy å merke det engasjementet som finnes i lokalmenighetene. Jeg ser fram til å engasjere meg i det kristne fellesskapet i bygda.»

Sverre Lied vil i åra som kommer møte mange i bygdene våre både i glede og sorg. Han sier: «Å være prest er en variert jobb der du møter mennesker i viktige faser av livet. Jeg vil prøve å formidle både trygghet og inspirasjon inn i hverdagen. Et mål vil være å bevisstgjøre folk i deres trosliv. Det åndelige livet må integreres i det vanlige livet – da vokser en og modnes som mennesker.»

Livet fram til i dag

Åtte år av sin barndom tilbrakte Sverre Lied i Ecuador. Der var hans foreldre, Solfrid og Øystein Lied, misjonærer for Santalmisjonen. Han var 12 år gammel da familien flyttet tilbake til Norge for godt. Etter det har han bodd både på

Sverre Lied sammen med Ragnhild og barna Kristoffer Elias, Thomas Johan og Olav Andreas.

Lillehammer og i Solør. Videregående skole gikk han på Kvitsund gymnas i Kviteseid. Deretter var han i to år knyttet til Acta Bibelskole i Stavanger – først som elev og deretter i evangeliseringsteam. Deretter, etter militærtjeneste, tilbrakte han et år som frivillig medarbeider på Lia Gård Retreatsenter ved Koppang i Østerdalen.

Etter å ha fullført sin teologiske utdanning på Misjonshøgskolen i Stavanger i 2006 arbeidet han som retreatprest på Lia Gård i 1 ½ år. Deretter flyttet familien til Sørlandet og etter hvert til Lyngdal, der Sverre jobbet i tilsammen tre år i vikariatet både som kapellan og sokneprest. I åra 2012 - 2016 var han stipendiat på Misjonshøgskolen, der han arbeidet med sin doktoravhandling.

Familiemann

Sverre Lied er gift med Ragnhild, som er sokneprest i Lyngdal. De har tre barn sammen: Kristoffer Elias (9), Thomas Johan (6) og Olav Andreas (1). Dette innebærer at han vil bli boende i Lyngdal og pendle til prestjobben i Feda og Fjotland. «Jeg er litt spent på hvordan vi skal sy sammen hverdagen med tre barn i huset. De må bringes og hentes til barnehage og skole, og er i en fase der de trenger mye nærvær av voksne. Men vi har noen besteforeldre og annen familie å spille på i Mandal og på Birkeland, så jeg tror det skal gå greit å løse dette med litt god planlegging.»

Familien trives svært godt i Lyngdal, der de bor i den gamle og freda prestegården. «Nå vil jeg få en tilhørighet også til Kvinesdal. Jeg er en del av staben ved Kirkekontoret og vil være der daglig. Jeg ønsker at folk skal oppleve at jeg er tilgjengelig og til stede for dem, og at de derfor er frimodige til å ta kontakt. De trenger ikke være tilbakeholdne på grunn av at jeg bor i Lyngdal, for jeg ønsker å bli kjent med folk i bygda.»

Har hørt mye positivt

Sverre Lied forteller at han har hørt mye positivt om alle de tre menighetene i Kvinesdal. De har mange frivillige medarbeidere som står på i menighetsarbeidet, og han gleder seg over alt det arbeidet som er i gang. «Jeg tenker at menighetene skal være levende og dynamiske steder, der mennesker kan få et møte med Gud. Menighetene skal gi inspirasjon både til livet og til gudslivet.

Jeg har merket mye flott engasjement både knyttet til kirke og bedehus og til Huset på Feda. Livet i bygdene på Sørlandet er annerledes enn på Østlandet, og det er veldig mye å glede seg over.»

Konfirmantarbeidet

Mye av arbeidsdagen til Sverre Lied blir kontakten med årets nye konfirmanter, idet Sverre blir hovedleder for dette arbeidet. Selv vil han ha undervisningen for gruppene i Kvinesdal og Feda.

Retreat-arbeid

Den som drar på retreat trekker seg for en tid ut av livets hektiske jag og søker Gud i stillheten. Sverre har vært knyttet til retreatarbeid både som ulønnet og lønnet arbeider, og forteller at dette har vært viktig for hans eget trosliv. Retreat er en form for spiritualitet som har lange røtter. I stillheten kan vi lettere høre Guds tiltale til oss.

Om det skulle være interesse, kan Sverre gjerne ta med seg en gruppe på en utfukt med elementer av retreat og stillhet, og han anbefaler også å bruke de retreatstedene som finnes. Ta gjerne kontakt til ham for å få råd om dette.

Doktorgraden

De siste åra har Sverre Lied vært forsker ved Misjonshøgskolen. Den 19. august disputerte han til teologisk doktorgrad. Her løftet han fram noen perspektiv på hvordan gudstjenesten ble forstått og tolket i oldkirken mellom år 100 og 300. Særlig har han sett på tanken om at vi, når vi synger «Hellig, hellig, hellig» i nattverdliturgien, er med i

fellesskap med den himmelske forsamling.

Liker å være prest

Sverre Lied forteller at han trives med å være prest. Han brenner for at menighetene skal leve, og ønsker å være med å være med å inspirere til fortsatt vekst i menighetene. «Både som liturg og forkynner ønsker jeg å formidle evangeliet inn i folk sin hverdag, slik at troen kan få vokse og modnes hos hver enkelt.»

Når Treklang kommer i post-kassene har han vært i tjeneste i nærmere en måned. Mange har nok møtt ham i denne tiden. Selv forteller han at det har blitt godt mottatt både i stab og ute blant folk. La oss omslutte både ham og hans familie i vår bønn og omtanke, og med raushet lukke ham inn i våre fellesskap.

Preben Grøtteland Jakobsen

Lyst til å engasjere meg i menigheten

Av Arnold Omland

Preben Grøtteland Jakobsen er leder i Kvinesdal menighetsråd og i Kvinesdal kirkelige fellesråd. Treklang møtte ham hjemme på Lindland. Han og kona Elisabeth hadde flyttet inn i huset dagen før. Det var bryllupsdagen deres, så de tenkte det var en passende anledning å flytte inn i huset, sier han muntert.

De har nettopp kjøpt garden på Lindland. Kona Elisabeth har slekstrøtter fra garden. Derfor var de interessert i å kjøpe den da den var på salg. Etter kvinesdalsk målestokk er det en bra gard med 60 mål dyrka jord og over 900 mål skog og utmark. De har allerede skaffet seg et par Skotsk høylandsfe og noen ender. «Men vi blir bare hobbybønder,» forklarer Preben. Til daglig er han **inspektør på Nygård barneskole i Lund kommune**. Det har han vært i fem år. Jobben er åtti prosent administrasjon og tjue prosent undervisning.

Lang utdannelse

Med sin mastergrad i offentlig administrasjon og ledelse har han solid bakgrunn for ledelse. Han har dessuten

en bachelorgrad både i statsvitenskap og i faget religion, kultur og etikk. I tillegg har han en årsenhet i historie. Et årsstudium i praktisk pedagogikk gir ham kompetanse til å undervise, og yrkestittelen hans er lektor med tilleggsutdanning. Han sier han alltid har likt å studere og vil nå begynne på et deltidsstudium i norsk. Det gir ham flere undervisningsmuligheter.

Han og Elisabeth bodde sju år i Kristiansand da de studerte. Et halvt år reiste han i ulike land i Asia. 30 studenter som gikk på studiet religion, kultur og etikk hadde med egen foreleser og hadde opphold i flere land som Indonesia,

Malaysia, Sri Lanka, Kambodsja og Thailand. «Det var lærerikt», sier Preben. Han sier at han aldri hadde fått tak i hva de østlige religionene inneholdt, og da var det interessant å reise og oppleve dem.

Politikk

Preben Grøtteland Jakobsen er **en ung mann på tretti år**. Men i tillegg til mange års studier, har han også vært engasjert i kommunepolitikk. I valgperioden 2007 -2011 var han varamedlem til kommunestyret og leder for lokallaget for Kvinesdal Senterparti. Perioden 2011 - 2015 var han fast medlem i kommunestyret. Nå har han tatt pause fra politikken.

Minnes barnemøtene på Slimestad bedehus

Dette er Preben sin andre periode i Menighetsrådet. Han ble forespurmt om å stå på valglista i 2011. Det satte han pris på. «Jeg er et ja-menneske som lett tar på meg oppgaver. Og jeg hadde lyst til å engasjere meg i menighetsarbeidet», forteller Preben. Han minnes med glede barnemøtene på Slimestad bedehus. Søndagsskolen og yngres på bedehuset på Liknes var også viktige for hans barnetro. Han har derfor alltid hatt et personlig forhold til kristendommen. Men han kom til et punkt der han måtte tenke gjennom om det var dette han trodde på. Da tenkte han at verden er for kompleks til at alt er tilfeldig. Noe må stå bak. Han kom da til en personlig tro på at Gud er til.

Trosopplæring viktig

Det drives et stort og godt arbeid i menigheten. Preben nevner spesielt verdien av trosopplæring. Det er viktig å lese for barna og synge kristne sanger med dem. Det er en viktig formidling av verdier barna kan ta med seg videre. Det store flertall av foreldre velger å døpe barna sine. ***Preben tror at de unge foreldrene synes det er viktig at barna får kristen opplæring.*** De synger de sangene de selv lærte som barn og sender ungene på søndagsskole og andre kristne aktiviteter som har formet deres egen barnetro. Når hver bidrar overfor sine egne, blir det et stort løft for trosopplæringa. Her spiller også fadderne en stor rolle. De tar på seg en viktig oppgave. Han syn-

tes det var stort da han selv ble spurt om å være fadder for en nevø.

Viktig at kirken tar imot alle på en god måte

Preben tror at den norske kirke fortsatt vil bety mye for mange mennesker. Det viser seg spesielt ved enkelte anledninger. Kirka blir et viktig møtepunkt når vi opplever tragiske og vonde hendelser i våre liv. Når noe butter imot, trekker en til kirka. Der møtes vi og sørger sammen. Men vi møtes også der i gledesstunder som barnedåp, konfirmasjon og bryllup. Derfor er det ***viktig at kirken er en raus og åpen kirke som tar godt imot de mennesker som søker kontakt.*** Det er viktig å ta imot alle på en god måte, både de som kommer til kirke hver søndag, og de som møter opp når de er i ulike livssituasjoner. Når vi leser nytestamentet, ser vi at Jesus var en raus person som tok seg av de svake og utstøtte i samfunnet. Kirken må etterleve Jesu eksempel.

Før valget til bispedømmeråd brukte Åpen Folkekirke slagordet «Gjør døren høy, gjør porten vid». Han sa ja til å stå på deres liste ved valget for å støtte deres sak, selv om han var klar over at han ikke stod høyt nok på lista til å bli valgt.

Det drives mye godt arbeid i menigheten. Preben tror at menighetssenteret har vært med på å legge til rette for økt aktivitet. Han nevner også at Tre-

klang er et viktig talerør som leses av mange. Han får stadig tilbakemelding fra folk om at de leser Treklang jevnlig.

Godt vedlikeholdte kirkebygninger og kirkegårder

Mens oppgavene til menighetsrådet går på å legge til rette for det åndelige innholdet i menighetsarbeidet, har ***kirkelig fellesråd*** ansvar for økonomi og den fysiske delen av kirkens arbeid. Det gjelder drift og vedlikehold av kirkebygningene og gravplassene. Fellesrådet har også personalansvar for kirkelig ansatte. ***Nøkkelen til suksess er å ha dyktige medarbeidere, og Preben berømmer dem for å gjøre en god jobb.*** «Kvinesdal er kjent for å ha fine og velholdte bygninger og gravplasser. Folk er gode til å ta vare på gravminnene. De er flinke til å stelle fint på kirkegården. Det betyr mye å ha en fin plass å gå til for å minnes de døde», avslutter Preben

7 solgt - 4 ledige leiligheter

Byggingen har startet og neste sommer kan du flytte inn i The Kvina. Det vil ikke gå lang tid før bygget begynner å ta form. Vi gleder oss til å vise deg dine muligheter i dette flotte prosjektet.

Er du interessert? Ring Bjørn Skjæveland på 95 79 73 31 for mer informasjon.

BRG

aktiv.

Aktiv Eiendomsmegling
Nesgt. 7, 4480 Kvinesdal
bs@aktiv.no | 95 79 73 31

BANKEN
Kvinesdal Sparebank

Betale utbetalingen på 10 sekunder!

Nyhet!
Flått og bedre mobilbank

**Mindre bank
- mer tid**

Betal regninger med mobilbanken og få mer tid til å leke med barna. Last ned vår nye mobilbank. Like trygt - bare enklere bank.

En alliansebank | eika

**VELKOMMEN TIL
SPAREBANKEN SØR
I KVINESDAL!**

Nesgata 21
kvinesdal@sor.no

**SPAREBANKEN
SØR**

Vi støtter

menighetsbladet

TREKLING

Tlf 38 32 00 00
www.flekkefjordsparebank.no

**Vi er alltid tilgjengelige
når dere trenger vår hjelp**

**Vakttelefon
489 55 200**

Elif Sandvand Galdal
91880109
Oddvard Galdal
95974136
www.listerbegravelse.no

Vår samarbeidspartner
Sørlands STEIN as
www.sorlandsstein.no
Gravmonumenter
nye steiner, omslippte,
navnetilføyelse, oppussing

**Treland
Begravelsesbyrå**

Vi ordner alt i
forbindelse
med gravferd.

Ta kontakt om gravmonument.

Treland Begravelsesbyrå
4480 Kvinesdal
Tlf 38350700/95050700

**Landes
Begravelsesbyrå**

Vi ordner alt vedrørende begravelse
Flekkefjord, Kvinesdal, Sirdal

Vakt hele døgnet
900 98 006
www.landes.no
Elvegaten 15 - 4400 Flekkefjord

SørlandsSTEIN as

Hestehaven industriomr.
4520 Lindesnes
Tlf. 38 25 64 00

Gravmonumenter:
Nye steiner - Omslippte
Navnetilføyelser - Oppussing

Tanker fra stabburstrappa

«Det er utruleg kor fort greiner og buskar veks!» Kommentaren min kom etter at mannen min gjennomførte ei heilt naudsynt nedskjering av greiner på trea attom stabburet hos oss. Haugen av avfall vi leste på tilhengaren, verka formidabel. Dette berre ei lita veke etter at eg hadde utført reine «mishandlinga» av buskane i same området.

Sommaren sitt regnfulle klima gjev gode vilkår for vokster. Passar vi ikkje på, kan vi lett «gro inne». Skuggane tek over og andre meir små-

grodde og fargerike planter visnar bort. Frodigheten og voksteren som i utgangspunktet er positivt, blir snudd til noko øydeleggjande, av di plantene eller greinene breier seg meir enn dei skal. Kanskje skulle dei ikkje vore der i det heile?

«La inga beisk rot få veksa opp og gjera skade», seier den gamle Bibelboka. Det beiske, eller det bitre, som det heiter på bokmål, må haldast under streng kontroll for ikkje å skjemme ut.

Rett nok seiest det at den

bitre smaken høyrer til for å gjere opplevinga heilt topp for ein matkjenner, men då i små mengder.

Har vi bitre røter i vår livs hage, må vi passe på å skjere dei godt nedtil!! Irritasjon, misunning, sinne, ja, kanskje til og med hat trivst godt i mørke skuggar. Eg trur ikkje at mangfaldet i menneska sitt livslandskap lir noko tap om vi riv desse plan-

tene opp med rota. Nokon av oss kan til og med treng kyndig «gartnarhjelp» til nett det.

Helsing Åse

Kirkevergens hjørne

Det er spennande tider for Den norske kyrkja i Kvinesdal. Ca 1. desember flyttar kyrkje-kontoret inn i nye lokalar i 2. etasje på Menighetssenteret. Menighetssenteret er i ferd med å reise seg, og det vil bli flotte og tenlege lokalar for kyrkjelyden.

Gode lokalar er ikkje alt, men det gjer lettare med tilbod for ulike grupper. Ikkje minst blir det flott å få eit bygg der ein kan ha fleire aktivitetar samtidig. Til nå har babysong og turboklubb måt-

te vike, når det har kome eit minnesamvær på deira dag. Nå vil vi kunne ha trusopplæringstiltak i trusopplæringsrommet, mens det er andre samlingar ein annan stad i bygget.

Kyrjekontoret får gode og romslege lokalar i 2. etasje i nybygget, og her blir det også gjennomgang til "gamlebygget" slik at lokala der kan få sambruk med kontoret.

"Huset" på Fedå har blitt eit omgrep som har betydd mye for bygda, og vore ein

samlende stad for mange ulike grupper. Gjennom ein imponerende dugnadsinnsats, har dei svært god kontroll på økonomie.

I Fjotland er vi i gang med å ruste opp Kyrkestova ved kyrkja. Toaletta blei bygd på 60-tallet, på midten av 90-tallet blei det påbygd med prestekontor, møterom og tekjøkken. Nå blir

toaletta ombygd til å huse eit HC-toalett og eit vanleg, samt eit rommeleg kjøkken. Resten av bygget blir eit stort forsamlingsrom.

Per Øistein Rogstad

Alpha-kurs på Feda

Huset på Feda planlegger et Alpha-kurs i løpet av høsten og vinteren.

Det er et introduksjonskurs i kristen tro, og har fått sitt navn etter den første bokstaven i det greske alfabetet. «Alfa og omega – fra begynnelse til slutt», er et kjent begrep. Kurset følger et fast opplegg, og vektlegger å bli godt kjent med hverandre, undervise over sentrale emner i den kristne tro og samtale i mindre grupper. Det er en arena for å undersø-

ke hva den kristne troen er, eller et ønske om å få oppfrisket forholdet til egen tro. Mange opplever at de gjennom et slikt kurs har de både fått et nytt miljø og nye venner.

Det blir **9 samlinger**, 8 søndagskvelder i tillegg til en hel lørdag. Samlingene vil være på Huset fra 19.00 til 21.00, og starter 09. oktober. Undervisere vil være diakon Lene Lovise Holgersen, vår nye sokneprest Sverre Lied, Anne Katrine Lohne, Anders Mathias Larsen og Ole Gunnar Sæbø.

Påmelding skjer ved å ringe eller sende en SMS til noen av de som er nevnt ved navn.

Kontaktpersonen for Huset er Ove Larsen, tlf 97739189, e-post: ovefeda@gmail.com
Nettstedet til Huset er: www.fedahuset.com

Takk for støtten til Treklang:

Berntsen Engros	38 35 01 45	Kvinesdal Legesenter	38 35 70 80	Sofies Salong	38 35 01 10
Byggvell	38 35 90 90	Kvinesdal Optikk AS	38 35 17 35	Statoil Service Kvinesdal	
Coop extra	38 35 09 11	Kvinesdal Sykkelservice			38 35 70 40
Eramet	38 35 72 00		38 35 17 00	Stolt Sea Farm Turbot	
Einar E. Egeland AS	38 35 01 40	Merkantil Service AS	38 35 88 20	Norway as	38 35 74 00
Floriss, Kvinesdal	38 35 03 40	MX Sport Kvinesdal	38 35 05 04	The Bølgen & Moi Hotel	
Hunsbedt Bil AS	38 35 70 00	Netland & Sønner AS	38 35 02 72	Utsikten	38 35 88 00
Hunsbedt Rør AS	38 35 16 01	Nico Mat	38 35 01 20	Tonning & Egeland	
Konsmo's Fargehandel		Nils Kloster AS	38 35 88 40	Kvinesdal AS	38 35 08 68
	38 35 02 34	OTB Klima	90 19 18 48	USA Experten OK Reiser	
Kvina Fotosenter	38 35 01 47	Reiersen Transport	41 69 11 16		38 35 02 04
Kvinesdal Auto AS	38 35 89 00	Rema 1000 Kvinesdal	38 35 90 80	Åmot Bil AS	38 35 09 00
Kvinesdal Blomster		Salong Fix	38 35 15 55	Åmot Klær AS	38 35 08 77
og Hagesenter	38 35 05 55	Smula Bakeriutsal	38 35 09 10		

KOM TIL KIRKEN

18.09: Kvinesdal kirke kl. 11.00.

Høsttakkefest. Skiftun. Gunnar Rafoss deltar. Utdeling NT til elever i 5.klasse ved Liknes skole. Ofring til «Farmers Help Farmers».

Feda kirke kl. 11.00. Høsttakkefest. Lied. Nattverd. Utdeling 4-årsbok. Ofring til Huset.

25.09: Fjotland kyrkje kl. 11.00.

Høsttakkefest. Skiftun. Nattverd. Utdeling av 6-årsbok. Ofring til IKO.

Kvinesdal kirke kl. 17.00. Småbarnsgudstjeneste. Skiftun og Agedal. Ofring til Menighetens arbeid.

02.10: Feda kirke kl. 11.00. Lied. Nattverd. Ofring til Menighetens arbeid.

Netlandsnes kapell kl. 16.00. Lied. Nattverd. Ofring til Mariastiftelsen.

09.10: Kvinesdal kirke kl. 11.00. Skiftun. Nattverd. Ofring til Menighets-senteret.

16.10: Kvinesdal kirke kl. 11.00. Skiftun. Nattverd. Ofring til Menighets-senteret.

Konfirmantleir på Lista. Lied. Gudstjeneste for konfirmanter, foreldre og alle andre.

23.10: Fjotland kyrkje kl. 11.00. Lied. Nattverd. Konfirmantjubileum. Ofring til Kyrkjelydsarbeidet.

Kvinesdal kirke kl. 17.00. Lied. Nattverd. Ofring til Sjømannskirka.

30.10: Kvinesdal kirke kl. 11.00.

Diakoniens dag. Lene Lovise Holgersen. Nattverd. Ofring til diakoniarbeid.

Feda kirke kl. 11.00. Lied. Nattverd. Ofring til Misjonsprosjekt NMS,

06.11: Fellesmøter i Kvinesdal. Skiftun m.fl. Se annonse i Agder. Ofring til fellesmøtene.

Fjotland kyrkje kl. 18.00. Skiftun og Holgersen. Nattverd. Vi minnes de døde siste år. Ofring til Menighetsfakultetet.

13.11: Kvinesdal kirke kl. 11.00. Skiftun. Nattverd. Ofring til IKO.

Fedas kirke kl. 11.00. Familie-gudstjeneste – LYS VÅKEN. Lied. Ofring til Huset.

20.11: Kvinesdal kirke kl. 11.00. Skiftun. Nattverd. Ofring til Stefanusalliansen.

Fjotland kyrkje kl. 11.00. Lied. Nattverd. Ofring til Misjonsprosjekt Paris.

27.11: Kvinesdal kirke kl. 11.00. Familie-gudstjeneste – LYS VÅKEN. Skiftun. Ofring til Menighets-senteret.

Feda kirke kl. 19.00. Lied. Lysmesse sammen med konfirman-tene. Ofring til Menighetens arbeid.

04.12: Kvinesdal kirke kl. 17.00. Lied. Lysmesse sammen med konfir-mantene. Ofring til Ungdomsar-beid.

Fjotland kyrkje kl. 18.00. Skiftun. Lysmesse sammen med konfir-mantene. Ofring til KRIK – sen-tralt.

09.12 (fredag): Netlandsnes kapell kl. 19.00. Lied. Adventssamling.

11.12: Kvinesdal kirke kl. 16.00. Vi synger julen inn. Ofring til søn-dagsskolene i bygda.

Feda kirke kl. 16.00. Vi synger julen inn. Ofring til Huset.

18.12: Kvinesdal kirke kl. 11.00. Skiftun. Nattverd. Ofring til Menighetens arbeid.

Fjotland kyrkje kl. 18.00. Vi syng jula inn. Ofring til Kvinlog Skule-korps.

24.12: Fjotland kyrkje kl. 14.00. Lied.

Kvinesdal kirke kl. 14.30 og 16.00. Skiftun.

Feda kirke kl. 16.00. Lied.

25.12: Kvinesdal kirke kl. 12.00. Skiftun.

Fjotland kyrkje kl. 12.00. Lied.

26.12: Feda kirke kl. 11.00. Lied.

Netlandsnes kapell kl. 11.00. Skiftun.

31.12: Kvinesdal kirke kl. 23.00.

Feda kirke kl. 23.15.

DØPTE

KVINESDAL KIRKE

Emilie Skregelid (under «Heilt på jor-det»)

Nini Therese Holm Lervik

Theo Træland

Selma Fjeld

Stella van Pelt

Isabella Eiesland Flage (Flekkefjord kirke)

Ane Kongevold Dyrli

Selma Egaas

Thea Oline Aamodt

FEDA KYRKJE

Torje Oskar Liland

Marie Landsnes Skadberg

Noah Didriksen

Emrik Solhaug

FJOTLAND

Ole André Haddeland

Konstanse Gåseland Eftestøl

VIGDE

KVINESDAL

Roy Nøkland og Lisa Mari Rygh

Martin Eftestøl og Ann-Synøve Bakken

Jan Reiersen og Ramona Irene Rosseland

Kai Arne Reppen og Veronica Nicolaysen

Ersland

Jan Erik Rafoss og Christine Charlene

Johnsen Breimoen

FEDA

Thomas Hodne og Marianne Haugvik
Hanssen

FJOTLAND

Ole Hansen og Gerd Signy Haughom
Gerhard Langhelle Nærheim og Tonje
Eiesland

DØDE

KVINESDAL

Bjarne Magne Olsen

Rudolf Peder Hansen

Oddbjørn Galdal

Britt Sigrun Eilertsen

Ruth Lilli Espeland

Inger Kvinlaug Hauan

Eli Johansen

Ragnhild Mathiane Engedal

Asgjerd Vatland

Thyra Treland

Ingrid Seland (gravlagt i Bakke)

FEDA

Kåre Hansen

Bjørn Hølmekbakk

FJOTLAND

Johannes Kvinlaug

Ingrid Eikeland

Menighetsblad for Kvinesdal, Fjotland
og Feda, og menighetsrådene er utgi-
ver.

Redaksjon i Treklang:

Leiv Gunnar Skiftun, redaktør,

Torhild Meland, Arnold Omland.

Layout: Per Øistein Rogstad

Kontakt redaksjonen:

Tlf 38 35 41 90.

E-post: lgskiftun@kvinesdal.kirken.no

Gaver til menighetsbladet: 3080.20.86314

Kirkekontoret i Kvinesdal

Kontortid: Tirsdag, onsdag og torsdag kl 10-14.

Tlf 38 35 41 90,

E-post: post@kvinesdal.kirken.no

www.kvinesdal.kirken.no

Adresse: Vesterdalsveien 5, 4480 Kvinesdal

Kirkeverge Per Øistein Rogstad 41457584

Sokneprest Leiv Gunnar Skiftun 90157247

Sokneprest Sigurd Skjelsbæk 95822371

Diakon Lene Lovise Holgersen 95098454

Organister:

Torhild Larsen Nygård og Sverre Eftestøl

Trosopplærer:

Cathrine Rafoss Aagedal

Administrasjon:

Turid Nedland og Sylvi Vatland

Kirketjenere:

Merete Breimoen, Asbjørn Grøtteland og Solfrid

Terese Rafoss.

Kirkegårdsarbeidere:

Djoerd van Kammen og

Svein Tore Stegemoen.

Skal stå ferdig i desember

Nybygget ved Kvinesdal Menighetssenter kom under tak før sommeren. Hele høsten vil snekkere, malere, rørleggere og elektrikere jobbe intenst for å fullføre bygget innen avtalt tid, som er 2.desember.

Parallelt med dette arbeider egne komiteer med valg av stoler og innredning, lyd, lys og kjøkkenløsninger.

Arbeiderne fra BRG er dyktige fagfolk som med kyndig hånd løser de utfordringer som et slikt bygg medfører. Og utfordringer er det mange av! På jevnlig byggemøter fattes bestemmelser om de beste løsninger en kan oppnå. Nå ser en også fram til at kirkekontorene kan bli samlokalisert med mye av det som ellers skjer i menigheten.

Denne våren har det også vært hektisk innsats med å renovere **hyblene i sokkeletasjen** etter Synne-flommen. Det meste av dette arbeidet er gjort på dugnad ledet av Aslak Kvinnen Stene. Dermed har romma kunnet få en ansiktsheving ut over det forsikringen dekket.

Renoveringen av vegg og vinduer i Gammelbygget startet i august med en stor gjeng frivillige som på en fredagskveld fjernet hele den gamle kledningen. Flere av våre nye landsmenn gjorde flott innsats her. Den påfølgende lørdag tok så mange bygningskyndige oppgaven med å

isolere og vindtette vegg. Det ble en lang dag, men de fikk gjort utrolig mye! Skifte av vinduer og ny kledning ble BRG engasjert til å ta seg av.

Ny hoveddør blir identiske å se til som den gamle. Utskjæringer og ornamentur vil Trestokken ta seg av.

Nå får bygda gode lokaler til å samles i glede og sorg. Ved sin plassering midt i sentrum og rett overfor kirka får en mulighet til nye tiltak til beste «for heile mennesket», som er menighetens motto.

Innvielsesfest for nybygget skjer først på nyåret. Da får vi besøk av biskop Stein Reinertsen, som vil innvie bygget til kirkelig bruk. Og det er først når bygget står ferdig at de største utfordringene begynner. For da skal det **fylles med liv og aktivitet**, samtidig som en må sikre

trygg økonomi til renter og avdrag. Dette vil kvindølene makte med glans, for når vi står sammen er vi sterke.

Leiv Gunnar Skiftun

Gi en gave til diakoniarbeidet

Vedlagt dette nummeret av Treklang er giro for gaver til diakoniarbeidet. Hvert år må menighetene dekke kr. 160.000 i lønn til diakon. Viss alle gir kr. 250 har vi dekket hele kostnaden. Gaver over 500 innberettes til skattefradrag.